

Sygn. akt II Ca 161/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
----------------	-------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 9 grudnia 2014 roku, sygn. akt I C 1620/14upr

uchyla zaskarżony wyrok zaoczny i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 161/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy oddalił powództwo o zapłatę kwoty 1449,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.08.2014 r. i kosztami procesu.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zgłoszone dowody nie pozwalają na ustalenie istnienia wierzytelności.

Strona powodowa zaskarżyła powyższy wyrok apelacją.

W apelacji zarzuciła: 1/ naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego polegającą na uznaniu, że powód nie wskazał żadnych okoliczności ani dokumentów wykazujących wysokość roszczenia, podczas gdy dowody przedstawione przez powoda w postaci umowy pożyczki oraz umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym wskazują wysokość wierzytelności; 2/ naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 720 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że powoda obciąża obowiązek udowodnienia spłaty zadłużenia, w sytuacji kiedy obowiązek ten spoczywa na pozwanym; 3/ obrazę art. 339 § 2 k.p.c. poprzez odmowę przyjęcia za prawdziwe twierdzeń powoda, kiedy zostały poparte dowodami z dokumentów.

Wskazując na powyższe strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku zaocznego do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Pozwany, któremu wszystkie dotychczasowa korespondencja doręczana była w sposób zastępczy (awizo) stanowiska w sprawie, w tym także wobec apelacji nie zajął.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja odnosi zamierzony skutek w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku zaocznego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., a to z powodu zasadności wskazanych w niej uchybień. Zaskarżony wyrok zaoczny w świetle załączonych do pozwu dokumentów zapadł bez rozpoznania istoty sprawy.

Z akt sprawy wynika, że strona powodowa załączyła do pozwu umowę pożyczki zawartą przez jej poprzednika prawnego z pozwanym oraz umowę cesji wierzytelności wraz z załącznikami w zakresie wierzytelności wobec pozwanego. Te dowody stanowią o wysokości roszczenia powoda wobec pozwanego z tytułu niespłaconego kapitału. Wykazanie przez powoda roszczenia z tytułu kapitału za pomocą przedstawionej umowy pożyczki powoduje, że to na pozwanym spoczywa obowiązek udowodnienia, iż dokonał spłaty udzielonego kredytu wraz z odsetkami, opłatami i prowizjami do czego był zobowiązany na podstawie postanowień zawartej umowy.

Po drugiej zasadą jest, że w przypadku zaistnienia przewidzianych w art. 339 § 1 k.p.c. przesłanek do wydania wyroku zaocznego sąd stosownie do treści § 2 w/w przepisu przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Przywołany wyżej przepis nie mówi o dowodach, lecz o twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Oczywistym jest, że sąd ma prawo nie uznać za prawdziwe twierdzeń powoda, o których mowa, ale tylko wyjątkowo w sytuacji, gdy budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd I instancji w/w zasady stosuje odmiennie i zdaniem Sądu Okręgowego uznał przedwcześnie, że strona powodowa nie udowodniła dochodzonej wierzytelności.

Ponownie rozpoznając sprawę rzeczą Sądu Rejonowego będzie dokonać oceny merytorycznej oceny żądania pozwu, przy uwzględnieniu przesłanek art. 339 kpc. o ile spełnione będą warunki do wydania wyroku zaocznego.

Sąd Okręgowy zauważa ponadto, że wszystkie dotychczasowe wezwania i doręczenia dla pozwanego kierowane były na wskazany w pozwie adres tj.(...) (...). ul. (...), kiedy w zaświadczeniu (...)- Systemu (...)(karta 9 odwrót) wskazano inny adres tj. (...)-(...) W., ul. (...).